Republika Srbija
VRHOVNI SUD
Kzz 634/2025
28.05.2025. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud, u veću sastavljenom od sudija: Milene Rašić, predsednika veća, Gordane Kojić, Aleksandra Stepanovića, Slobodana Velisavljevića i Svetlane Tomić Jokić, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Vesnom Zarić, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog AA, zbog krivičnog dela nedavanje izdržavanja iz člana 195. stav 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog AA - advokata Dragane Srećković, podnetom protiv pravnosnažnih presuda Osnovnog suda u Arenđelovcu K.br.292/23 od 07.10.2024. godine i Višeg suda u Kragujevcu Kž1-44/25 od 03.03.2025. godine, u sednici veća održanoj dana 28.05.2025. godine, jednoglasno, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog AA - advokata Dragane Srećković, podnet protiv pravnosnažnih presuda Osnovnog suda u Arenđelovcu K.br.292/23 od 07.10.2024. godine i Višeg suda u Kragujevcu Kž1-44/25 od 03.03.2025. godine, u odnosu na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 1. tačka 1) Zakonika o krivičnom postupku, dok se u ostalom delu zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog ODBACUJE kao nedozvoljen.

O b r a z l o ž e nj e

Presudom Osnovnog suda u Aranđelovcu K.br.292/23 od 07.10.2024. godine okrivljeni AA oglašen je krivim zbog izvršenja krivičnog dela nedavanje izdržavanja iz člana 195. stav 1. KZ i izrečena mu je uslovna osuda kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od šest meseci i istovremeno određeno da se ovako utvrđena kazna zatvora neće izvršiti ukoliko okrivljeni za vreme od dve godine po pravnosnažnosti presude ne izvrši novo krivično delo. Okrivljeni je obavezan da na ime dospelih obaveza maloletnog oštećenog isplati iznos od 440.000,00 dinara i na plaćanje troškova krivičnog postupka – paušala i troškova nastalih pred OJT u Aranđelovcu, kao i da zakonskom zastupniku maloletnog oštećenog na ime troškova krivičnog postupka isplati iznos od 191.250,00 dinara, dok je zakonski zastupnik maloletnog oštećenog upućena na parnični postupak radi ostvarivanja imovinskopravnog zahteva.

Presudom Višeg suda u Kragujevcu Kž1-44/25 od 03.03.2025. godine odbijena je kao neosnovana žalba branioca okrivljenog a presuda Osnovnog suda u Aranđelovcu K.br.292/23 od 07.10.2024. godine, potvrđena.

Branilac okrivljenog AA - advokat Dragana Srećković podnela je zahtev za zaštitu zakonitosti protiv pravnosnažnih presuda, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 1. tačka 1) i 11) ZKP i povrede krivičnog zakona iz člana 439. ZKP ali iz obrazloženja zahteva proizilazi da ukazuje na povredu krivičnog zakona iz člana 439. tačka 1) ZKP, kao i zbog povrede zakona iz člana 441. stav 4. ZPP, sa predlogom da Vrhovni sud usvoji podneti zahtev, ukine pobijane presude i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

Vrhovni sud je dostavio primerak zahteva za zaštitu zakonitosti Vrhovnom javnom tužilaštvu shodno odredbi člana 488. stav 1. ZKP, te je u sednici veća koju je održao u smislu člana 490. ZKP, bez obaveštavanja Vrhovnog javnog tužioca i branioca okrivljenog, smatrajući da njihovo prisustvo nije od značaja za donošenje odluke (član 488. stav 2. ZKP), razmotrio spise predmeta i pravnosnažne presude protiv kojih je zahtev za zaštitu zakonitosti podnet, pa je, nakon ocene navoda iznetih u zahtevu, našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je neosnovan u delu koji se odnosi na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 1. tačka 1) ZKP, dok je u ostalom delu nedozvoljen.

Ukazujući na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 1. tačka 1) ZKP, branilac okrivljenog u podnetom zahtevu ističe da je okrivljeni osuđen za period za koji je krivično gonjenje zastarelo imajući u vidu da je okrivljeni osuđen da je

izvršio radnju krivičnog dela nedavanje izdržavanja iz člana 195. stav 1. KZ u periodu od 01.04.2011. godine – 22.08.2023. godine, za koje krivično delo krivično gonjenje zastareva za tri godine u odnosu na optuženje.

Izneti navodi zahteva za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog se, po oceni Vrhovnog suda, ne mogu prihvatiti kao osnovani, iz sledećih razloga:

Naime, okrivljenom je stavljeno na teret i oglašen je krivim da je krivično delo nedavanje izdržavanja iz člana 195. stav 1. KZ izvršio u periodu od 01.04.2011. do 22.08.2023. godine, a radi se o krivičnom delu kod koga je moguće da se radnja izvršenja preduzima u toku dužeg vremenskog perioda, pri čemu se vremenom njegovog izvršenja smatra vreme kada je dovršena radnja izvršenja, a što je poslednjeg dana prestanka protivpravnog stanja, a to je u konkretnom slučaju dan 22.08.2023. godine. Dakle, imajući u vidu da se rok zastarelosti krivičnog gonjenja računa od prestanka protivpravnog stanja, u konkretnom slučaju od dana 22.08.2023. godine, to je po nalaženju Vrhovnog suda, očigledno da u vreme donošenja pobijanih presuda Osnovnog suda u Aranđelovcu K.br.292/23 od 07.10.2024. godine i Višeg suda u Kragujevcu Kž1-44/25 od 03.03.2025. godine nije nastupila apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja, pa se stoga suprotni navodi branioca okrivljenog ocenjuju neosnovanim.

Zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog AA u ostalom delu je nedozvoljen.

Naime, branilac okrivljenog u ostalom delu zahteva ukazuje na povredu krivičnog zakona iz člana 439. tačka 1) ZKP, (iako je u zahtevu numeriše kao povredu zakona iz člana 439. ZKP) zbog koje je podnošenje zahteva dozvoljeno okrivljenom, ali u obrazloženju navedene povrede branilac suštinski polemiše sa činjeničnim utvrđenjima suda vezano za izvršnost parnične presude i navodi da presuda P2 1137/10 od 18.03.2011. godine nikada nije postala izvršna jer nije uručena okrivljenom, te da sud nije nesporno utvrdio datum izvršnosti parnične presude.

Takođe branilac okrivljenog kao razlog podnošenje ističe i povredu zakona iz člana 441. stav 4. ZKP, zbog koje je podnošenje zahteva dozvoljeno okrivljenom, međutim u obrazloženju navedene povrede suštinski osporava činjenično stanje u pravnosnažnim presudama navodima da je punomoćniku maloletnog oštećenog dosuđen previsok iznos troškova postupka.

Kako, dakle, branilac okrivljenog u podnetom zahtevu, kao razlog pobijanja pravnosnažnih presuda, samo formalno označava povrede zakona zbog kojih je podnošenje zahteva dozvoljeno okrivljenom, dok suštinski osporava činjenično stanje utvrđeno u pravnosnažnim odlukama, a što ne predstavlja zakonski razlog zbog kojeg je, u smislu odredbe člana 485. stav 4. ZKP, dozvoljeno podnošenje ovog vanrednog pravnog leka okrivljenom i njegovom braniocu zbog povrede zakona, to je Vrhovni sud zahtev branioca okrivljenog AA u ovom delu ocenio nedozvoljenim.

Pored navedenog branilac okrivljenog ističe i bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 1. tačka 11) ZKP, a koja povreda ne predstavlja zakonski razlog zbog kojeg je, u smislu člana 485. stav 4. ZKP, dozvoljeno podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti okrivljenom i njegovom braniocu zbog povrede zakona, pa je Vrhovni sud i u ovom delu zahtev branioca okrivljenog ocenio nedozvoljenim.

Sa iznetih razloga, nalazeći da pobijanim presudama nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 1. tačka 1) ZKP na koju se neosnovano ukazuje zahtevom za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog AA - advokata Dragane Srećković, Vrhovni sud je na osnovu člana 491. stav 1. ZKP zahtev u odnosu na navedenu povredu zakona odbio kao neosnovan, dok je u ostalom delu na osnovu člana 487. stav 1. tačka 2) ZKP i člana 485. stav 4. ZKP zahtev odbacio kao

nedozvoljen i odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar-savetnik

Vesna Zarić,s.r.

Predsednik veća-sudija

Milena Rašić,s.r.

Za tačnost otpravka

Zamenik upravitelja pisarnice

Milanka Ranković